

se bere, to je lepo, to zveni kakor lepa skladba, izkratka: sonetje teh pesnikov so dovršeni, ti sonetje so res sonetje, kakeršnih zahteva dober ukus, zahtevajo pa tudi jedno-glasno pesniški zakoni! Ali pesnikom našim ni do teh sonetov; svoj pot hočejo hoditi, toda žal, hodijo ga brez potrebnega znanja, švepajo po njem, da se kar smilijo razsodnemu človeku! Niti reči ne moremo, da bi bili podobni kraljem bourbonskim: naučili se niso ničesar, pozabili pa vse! Bistva sonetovega ne poznajo, ali pa — kar je še huje — nečejo ga poznati, češ: pri nas itak sodijo vse relativno, za nas je itak dobro vse, ako le pokažemo dobro voljo, in te imamo dovolj! Od nas pa terjajo, naj natisnemo sonete, in celo hudo nas terjajo, kakor bi bil naš list kár na razpolaganje nezrelim poskušajam ráskavega njih peresa! Beseda in vzgled slovenskih naših pesnikov-prvakov ne izdá nič, kakor se kaže; sezimo torej po tujem vzgledu in priobčimo sonet veljavnega nemškega pesnika A. W. Schlegla, ki povej navedenim novincem sedanjim in tudi poznejšim, kaj je sonet, kakšen mora biti, da zadošča pesniškim zakonom in, dostavimo tudi, zakonom zdravega razuma človeškega! Evo ga:

Das Sonett.

Zwei Reime heiss' ich viermal kehren wieder,
 Und stelle sie getheilt in gleiche Reihen,
 Dass hier und dort zwei eingefasst von zweien
 Im Doppelchore schweben auf und nieder.
 Dann schlingt des Gleichlauts Kette durch zwei Glieder,
 Sich freier wechselnd, jegliches von dreien.
 In solcher Ordnung, solcher Zahl gedeihen
 Die zartesten und stolzesten der Lieder.
 Den werd' ich nie mit meinen Zeilen kränzen,
 Dem eitle Spielerei mein Wesen dünket,
 Und Eigensinn die künstlichen Gesetze.
 Doch, wem in mir geheimer Zauber winket,
 Dem leih' ich Hoheit, Füll' in engen Grenzen
 Und reines Ebenmass der Gegensätze.

Popravki. V zadnji številki našega lista se je vrnilo med tiskom nekaj pogrškov. Na strani 16. prva vrsta čitaj namesto »nego« — »kakor«; na strani 45. namesto gld. 17.36 čitaj gld. 17'76; na strani 49. četrta vrsta zgoraj namesto »latieh, miesti, tieh« čitaj: »statieh, miestieh«; na isti strani v šesti vrsti zgoraj namesto »ker« čitaj »četudi« in v štirinajsti vrsti zgoraj namesto »ožilnik na — /« čitaj »ožilnik na /«; na strani 56. namesto „Matičin odbor“ čitaj „Matičin odbor“. — Takisto čitaj v denašnji številki na strani 69. petnajsta vrsta spodaj namesto »oživele« — »oživile«.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.

Upravništvo „Národna Tiskarna“ Gosposke ulice št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.